

Ecoul Iubirii Divine

Flavius Laurian Duverna

Ecoul Iubirii Divine

Din cerul prea sfânt, în măreție și slavă
O, Tu Doamne-ai venit, aici pe pământ,
Să mântuiești omul, în iubirea-Ți suavă
Ce se găsea sub păcat de ispită înfrânt,
Și-ai instituit la cruce un Nou Legământ!

Să poată iar să ajungă în scumpul Eden
Grădina cu raiul, și-ncântătoru-i cămin,
Păstrate complete-ntr-un chip omogen
Spre-ai fi din nou date, prin harul Divin
Și sacrificiul prin Jertfă, cu patos deplin.

Din marea dispută, ce-a fost provocată
Prin păcatul cel groaznic, al neascultării,
În noua creațiune, numai o singură pată
Va rămânea veșnic drept preț al salvării,
Drept preț al Jertfirii, și-al răscumpărării.

O mărturie de sânge, va sta-n amintire
Pe fruntea înțepată, și coasta împunsă,
La mâini și picioare... când la răstignire
Ființa Divină, Ți-a fost crunt străpunsă
Conform tainei mari de veacuri ascunsă!

Când raze țâșni-vor, din mâna-Ți Divină
Și-n a lor strălucire vei fi ca și-un Soare,
Vei dovedi că acolo-i mărirea-Ți deplină
Izvorând din semnele... iubirii cea mare
Ce-ai arătat-o la cruce, fără murmurare!

Și-n nesfârșitele milenii, ale vieții eterne
Vom sta să privim contemplând veșnicia,
Mărețul ideal, ce prin Tine-om discerne
Toți cei mantuiți, ce vom gusta bucuria,
C-am reușit împreună să-nvingem urgia!

S-au sfârșit necazul, durerea și moartea
Cu suspine și lacrimi, tânguiri și blestem!
E vremea împărțirii, însutite prin partea
De răsplătire divină, ca fii ce-Ți suntem,
Oriunde-ai fi Doamne, cu Tine mergem!

Introduși în pleiada, de sori, de sisteme,
Prin drepturi depline, în vastele domenii,
Vom studia împreună, frumoasele teme
Aspirate cu mult dor, de-atâtea milenii,
Nădăjduite în rugi, și-n timpi de vecernii.

Și cu ființele sfinte, care nu au cunoscut
Păcatul năpraznic, ce-a tulburat veșnicia,
Vom fi și le-om spune, prin ce am trecut
Pân-ai venit, Doamne, stopând tragedia,
Aducând iar pacea, dragostea și armonia.

Și-n imnuri de slavă cu glas ca de tunet
Prin note înalte, vom cânta ziua înnoirii,
Iar bolțile cerului, vor prinde-al lor sunet
Ducându-l departe... în Universul iubirii
Povestind marea luptă, prin actul Jertfirii.

Flavius Laurian Duverna